

ပုဗ္ဗသိင်္ဃန်း

ငါတို့
ရပ်ကွက်ထဲက

မမြစိမ်း

လူ့ဘဝဆိုတာ
အကြောင်းအရာတွေ
စုံပုံထားတဲ့
တောင်တန်းကြီးပါပဲ။

အခန်း(၁)

ဆယ်အိမ်မှူးဟောင်း ကိုမြသီး ပြောပြချက်

"ငါတို့ ငယ်ငယ်တုန်းက အမေ၊ မိဘ လူကြီးသူမတွေက ပြောဖူးတယ်၊ ကိုယ့်ထက် စကားအပြောအဆိုရိုင်းတဲ့ သူမျိုးနဲ့ ပြိုင်ပြီး မရိုင်းရဘူးတဲ့ "

"ဘာဖြစ်လို့လဲ"

"ဘာဖြစ်ရမှာလဲ၊ နှုတ်မစောင့်၊ ပါးစပ်မစောင့် အယုတ္တ၊ အနတ္တတွေ ကုန်အောင် အော်ဟစ်ဆဲဆို ကိုယ်က သူလိုယှဉ်ပြီးလုပ်ရင် ကိုယ်ပါရိုင်းသွားမှာပေါ့"

"ဒါလည်း ဟုတ်တာပဲ၊ ကိုယ်တွေ့ရှိခဲ့လို့လား"

"ရှိတာပေါ့ကွာ၊ ကိုယ်က မယုံလို့ ရန်သွားဖြစ်မိပါရဲ့ ၊ ကိုယ့်အိမ်ရှေ့
ကို လာပြီး မနက်မိုးလည်း ကတည်းက နေ့လယ်အထိ အယုတ္တအနတ္တစုံ
အောင်ပြောပြီး စိန်ခေါ်တာ နှစ်ရက်ဆက်ပဲ"

""အဲဒီတော့ ဘာဖြစ်လဲ

"ဘာဖြစ်ရမှာ လဲ၊ တစ်ရက်တော့ ကိစ္စမရှိဘူး၊ နောက်ရက်ကျတော့
ကိုယ်က သူ့ကိုတုပပြီး ရန်လည်း မဖြစ်နိုင်၊ ပတ်ဝန်းကျင်ကလည်း
ဝိုင်းကြည့်ဆိုတော့ နောက်ဆုံး ငါလည်း
ဆယ်အိမ်မှူးတစ်ယောက်ဖြစ်ပြီး ဒီလိုမျိုး ပါးစပ်ကြမ်းသူနဲ့
ယှဉ်ပြီးရန်ဖြစ်ရမလားဆိုပြီး ဆယ်အိမ်မှူးဘဝက ရပ်ဆိုင်းခံရတယ်
လေ"

"ဒါနဲ့ အဲဒီအယုတ္တ၊ အနတ္တကမ်းကုန်အောင် ဆဲဆိုတယ်ဆိုပြီး ရန်ဖြစ်တာက ဘယ်သူလဲ"

"အရက်ဆိုင်စောင့် မမြစိမ်းလေ"
